

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ТЕМЕРИН

ТЕМЕРИН, АВГУСТ 1996, ГОДИНА VIII, БРОЈ 124
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Уместо уводника

У Србији, ево већ неколико година уназад, тачније од половине 1993. године, на најрубли могући начин, сироводи се камиња кроз Српске радикалне странке, кроз разне видове: од најсиротињих и обичном грађанину не толико важних ствари, до врло видљивих, за политички и економски живој пресудних. Хајшења Радикала, малтретирање од стране политичке полиције Слободана Милошевића, затварање медијског простора на свим јавним гласилима (иа и на нашем темеринском радију), обустављањем шелевизијских преноса из Скупштине Србије и Југославије где су Радикали били најжешћи критичари диктаторског и издајничког режима СПС-а... Набрајати се може дуго, а суштина би остала иста – Милошевић и његова камарила, једноставно, нису могли више да издрже оно што су им српски Радикали као

једини веродостојни представници народне воље сипали у лице, не илашећи се последица беса брачно-државног пара, који броје последње дане на кормилу издане и напашене Србије.

Управо разлози медијске блокаде су били пресудни да за Вас припремимо и одштамирамо овај први број специјалног издања „Велике Србије“ за Темерин и понудимо Вам оно што не можеће прочитати у осталим новинама, без обзира да ли се оне звале режимске или опозиционе. И Вас позивамо да се прикључите нашој борби за бољу и праведнију Србију, за слободне српске земље, за добар живој свих нас.

Једини могући начин да се поможе нацији и држави јесте тај, да изађеће на изборе, гласате за оне који никада нису и неће изневерити свој народ – за СРПСКЕ РАДИКАЛЕ!

прати и гледа како се руши педесет година стваран монопол власти.

Током целог рата, од 1991 – 1995. године наши месни одбори су уз несечичну помоћ свих грађана сакупили преко 200 тона хуманитарне помоћи и отпремили је у Републику Српску и Српску Крајину. Успоставили смо и општинску сарадњу са општином Власеница из Републике Српске. Наш општински одбор почетком 1993. године оформио је добровољачку јединицу од радикала Темерина и околних места, а преко 300 добровољаца бранило је место Плашки у српској Лици. Поред тога, темерински радикали бранили су српску земљу на сваком месту где је то било потребно. Један наш члан, српски јунак Милош Козомора погинуо је бранећи српску нејач од злочиначке руке усташа и цикадија. Од оснивања до данас, неколико радикала се променило на месту председника општинског одбора. Без обзира на то ко је водио одбор у Темерину, странке је увек добро радила. Душан Милојевић, Горан Милеуснић, Миломир Трифуновић, Божидар Вујановић и данас Богољуб Зеџ водили су Српску радикалну странку ка циљу: победи на изборима и остварењу програма СРС.

Наш општински одбор, као и цела Српска радикална странка, спреман је за предстојеће изборе. Кандидоваћемо најбоље кандидате за свако одборничко место. Као кандидат за Савезну скупштину предлажен је Спасоје Ђукић – приватни предузетник из Старог Бурђева, за покрајинске посланике кандидоваћемо Божидара Вујановића – секретара основне школе „Петар Кочић“ и Милорада Томића – приватног предузетника из Старог Бурђева. За парламент Србије, као кандидат испред радикала Темерина биће Богољуб Зеџ – директор школе у Новом Саду.

Наш општински одбор изразио је и програмски манифест за изборе који ће грађанима бити презентован на серији трибина, заједно са промоцијом кандидата за општинску скупштину и српски и савезни парламент.

Од првог дана, радикали су показали да су људи од речи, нису се компромитовали, ни кад су били на власти, ни кад су прешли у опозицију, за разлику од социјалиста и њима сличних којима бављење политиком служи за лично богаћење и злоупотребе. Било је много покушаја да се радикали компромитују и оцрне пред јавношћу и својим бирачима. На њихову жалост, радикали су остали доследни себи и како је време показало, још јачи улазе у нову изборну кампању. Једина смо странка која функционише у свим српским земљама. Чланство нам је младо, образовано и квалитетно и некомпромитовано, које је својим радом, односом према породици и средини, љубави према Србији и српском народу и поштовању Српске православне цркве и традиције, гарант је будућности нашег народа и уједињења српских земаља и стварања демократске, јединствене државе чије је место у реду развијених демократских земаља Европе.

Спасоје Ђукић, кандидат СРС за савезног посланика

„МИ СЕ НИСМО ПРОМЕНИЛИ!“
„СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!“

Божидар Вујановић

Српска радикална странка у општини Темерин

Општински одбор Српске радикалне странке у Темерину основан је априла 1992. године, од стране групе српских родољуба и ентузијаста, у жељи да својим радом и политичким деловањем у живој спроведу програм Српске радикалне странке и тиме допринесу квалитетнијем животу човека на овим просторима, те стварању јединствене и економски јаке српске државе са демократским уређењем, једним председником, једном владом, једном српском војском.

На овим начелима Странка делује и данас у Темерину, а захваљујући истрајности на остварењу онога што смо зацртали има 490 чланова који су организационо подељени у четири месна одбора: у Темерину, Бачком Јарку, Старом Бурђеву и Спрингу. На пређашњим изборима Странка је у темеринској општини побеђивале све политичке такмаце. Тако смо добили и народног посланика у Скупштини Србије – Богољуба Зеџа из Старог Бурђева, а у општинској скупштини освојили смо седам одборничких места.

Сви ови кандидати Српске радикалне странке, кроз рад у парламентарима Србије и Темерина показали су да је народ исправно поступио када је радикалима дао свој глас. Одборници и посланик Зеџ су бескомпромисно штитили интересе својих бирача и раскривавали све криминално што је социјалистичка партија у својој педесет година дугој историји учинила.

Док су српски радикали били на власти (до увођења принудне управе у општини) више је учињено за Темерин него за много дужи период социјалистичке владавине. Поред осталог, у Темерину је формирана Служба за платни промет (СДК) што је био један од основних услова рада многобројне привреде у општини, буџет Темерина је био пун и све обавезе према школству и здравству су се извршавале без обзира на катастрофалну ситуацију која је владала 1993. године. Нашим огромним ангажовањем, спасен је и „Јавор“ – фабрика намештаја.

Поред многих других ствари, покренули смо изградњу канализације у општини Темерин, што се може сматрати највећим пројектом за последњих неколико година.

Имајући све ово у виду, не чуди што су социјалисти увели принудну управу у нашу општину, јер по расположењу грађана извесно је постало да њихова политика обмана и издаје српских националних интереса више неће пролазити код бирача. Није се могло дозволити, мислили су социјалисти, да српски радикали скупљају поен по поен у политичком раду, а да СПС немо

ШКОЛСТВО НА ПРОСЈАЧКОМ ШТАПУ

Због медијске блокаде у јавност никако да прођу незадовољство просветних радника како високом својих месечних зарада, кашњења истих у времену од два и по месеца тако и о недостатку учила и наставних средстава а о изгледу објеката школа да и не говоримо.

Зараде се исплаћују два пута месечно и то са великим закашњењем. Рецимо да се у јулу месецу исплаћује тек други део просветних плата за месец мај.

Наравно да је општа појава лоша опремљеност школа, нередовно и недољубно достављање новца од стране општине Темерин за материјалне трошкове школама.

Принудна социјалистичка власт у Темерину на челу са „бившим“ председником Зораном Свитићем је на крају 1995 године за адаптацију канцеларије председника општине утрошила силан новац а

школама нису признати материјални трошкови за три месеца. Ни дан данас ти трошкови нису надокнађени.

Српски радикали нису сигурни да су наставници школа нашли право решење и своје незадовољство изразили преко ученика али се питамо на који начин другачије обавестити јавност на такав однос социјалистичке власти према школама и просветним радницима.

Зато убудуће позивамо грађане, родитеље ученика да од власти траже да новац пореза редовно исплаћују школама.

Поручујемо грађанима да на наредним изборима поклоне своје гласове странци која им нуди будућност а то је Српска радикална странка.

**ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНСКОГ
ОДБОРА СРС ТЕМЕРИН
Богољуб Зец**

ПОВРАТАК РАДИКАЛА

У оквиру Извршног одбора СРС у Београду одлучено је да коначно Српски радикали сами иду са својим кандидатима на предстојеће савезне, покрајинске и локалне изборе. То значи да су отпале све комбинације о коалицији укупне опозиције без обзира на програмска начела.

Зато очекујемо од наших чланова и наших присталица као и симпатизера да гласају искључиво за кандидате Српске радикалне странке.

ВЕЛИКИ МИТИНГ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ТЕМЕРИНУ 28. августа 1996. године

Урош Којић

Одржане трибине СРС по месним заједницама у општини

Крајем маја одржане су трибине у Сиригу и Темерину а почетком јуна у Старом Ђурђевоу и Бачком Јарку.

Одзив чланства и грађана био је према очекивању.

На трибинама поред руководства странке у Темерину од гостију су говорили:

- Милорад Мирчић – народни посланик Републичке скупштине,
- Игор Мировић – народни посланик Републичке скупштине,
- Саша Мирић – секретар Окружног одбора СРС за Јужну Бачку,
- Гости из Власенице – Република Српска.

Општи је утисак да су трибине успеле и да су добро организоване.

На трибинама је највише било речи о:

- Политичкој ситуацији у Србији.
- О тренутном стању у Републици Српској.
- О програму странке везано за економију.
- О могућим коалицијама у предстојећим изборима у оквиру укупне опозиције.

КАНДИДАТИ ЗА ИЗБОРЕ ЗА ПОСЛАНИКЕ У САВЕЗНОМ ПАРЛАМЕНТУ, СКУПШТИНИ СРБИЈЕ И СКУПШТИНИ ВОЈВОДИНЕ

ЗА САВЕЗНЕ ПОСЛАНИКЕ:

1. Спасоје Ђукић, приватни предузетник

На претходним локалним изборима за општинског одборника изабран је у првом кругу. Као одборник у скупштини општине изабран је за потпредседника СО Темерин.

У два сазива је биран за председника месног одбора СРС Старо Ђурђево. Цењен је и поштован члан СРС и заслужује да буде кандидат за савезног посланика.

2. Урош Којић, радник ПД „7. јули“ из Сирига.

На претходним изборима је изабран за одборника у скупштини

општине Темерин, а и сада је кандидат. Својим поштењем и знањем и спретношћу, а као стари члан СРС и познати грађанин заслужује кандидатуру.

ЗА РЕПУБЛИЧКУ СКУПШТИНУ

Богољуб Зец, директор Основне школе „Иво Лола Рибар“ Нови Сад

ЗА СКУПШТИНУ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ

1. Божидар Вујановић, секретар Основне школе „Петар Кочић“ из Темерина

2. Милорад Томић, инжењер – приватни предузетник.

ПОШТОВАНИ СУГРАЂАНИ,

Имамо част да Вам представимо наш „ПРВИ БРОЈ СПЕЦИЈАЛЦА“. Да би наш „Специјалац“ постојао и Ваи, учествујите у његовом стварању као дописници, аутори, критичари и текстови и актуелних збивања у животи наше Општине.

Сви рукописи које нам пошаљете биће објављени, ишребно је да су наводи подкрепљени чињеницама и аргументима.

Рукописи и фотографије се не враћају.

Текстове слајти на адресу: СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА – ТЕМЕРИН, Новосадска 324 или донети лично. Информације на телефон: 021/840-743

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Темерин:

Богољуб Зец и Божидар Вујановић

Адреса редакције Темерин: Новосадска бр. 324, телефон: 021 840-743

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Социјалисти газе народну вољу у Темерину

Време које је иза нас потврђује, да актуелна власт социјалиста – „принудна управа“ жели сама да влада из разлога, не да би заштитили права грађана за чега се декларативно залажу, већ да омогуће отуђење народне – државне имовине од стране појединаца који су склони богаћењу на рачун других, а што је пракса у пирамиди власти пресвучених комуниста у ново одело социјалиста са црвеном ружом на реверу.

Српски радикали, после последњих локалних избора, делили су равноправно власт са социјалистима, а у интересу српског народа и свих грађана Темерина. Међутим, одбијајући да само гласањем потврдимо предложене одлуке и намере социјалиста, одстрањени смо заједно са Мађарима (7 + 13 одборничких места у скупштини), а власт су преузели и то на силу социјалисти који су имали најмање гласова на изборима. Председник Скупштине општине Темерин да би одстранио учешће радикала у власти и онемогућио поштено владање, је од Владе Србије издејствовао принудну управу, која је за кратко време спроведена без објашњења зашто је то учињено. Наводно, из социјалистичких извора саз-

нали смо, да је то учињено да би се сачувало српство у општини Темерин.

Док смо били у власти у општини Темерин учинили смо много за грађане Темерина и његову привреду, а нигде и никада, нисмо се ископромитовали, а сачували смо углед наше странке.

Као и свугде у Србији и Српској радикалној странци Темерина забрањен је

ИЗАЗОВ БУДИМПЕШТЕ

Мађарски „минимум“ и југословенски максимум

Сви Мађари овог региона почетком јула ове године у Будимпешти, на заједничкој конференцији, коју је организовао Министарски биро и Биро за Мађаре ван граница, формулисали су „минимум захтева“ мађарске државе према суседним земљама, где живе Мађари.

Тај „мађарски минимум“ садржи у себи – ни мање, ни више, него обавезу Републике Мађарске да политички, материјално, људски (па још зна како!) подржава стварање аутономије Мађара у Словачкој, Румунији и Југославији.

Са тог „мађарско-мађарског“ сусрета на врху, прослеђена је широјој јавности, заједничка декларација, коју су потписали све парламентарне странке у Мађарској (а има их седам, рачунајући и владајућу коалицију социјалиста и либерала) и представници око десетак интересних организација и странака Мађара ван граница матичне државе – изузев Демократске заједнице Војвођанских Мађара! Друга националистичка-сепаратистичка странка са седиштем у Суботици – Савез Војвођанских Мађара је ставио свој потпис на текст ове декларације.

„Мађарски минимум“ је одјекнуо као подметнута бомба у Словачкој и Румунији. Једино је југословенска дипломатија ћутала – све

прилаз на Радио Темерину, да се српски радикали Темерина онемогуће да своје грађане упознају о правој истини.

Све је то узалуд, ми ћемо одржавајући политичке трибине, успоставити директан контакт са својим народом.

Сада, када гласањем поново одлучујете о својој судбини, судбини ваше породице, судбини вашег и нашег Темерина, и на крају судбини државе, дајемо вам на увид и оцену наш лист посвећен Темерину.

ОО СРС Темерин

Просторије СРС раде
сваким радним даном
од 17 – 19,30 часова
У просторијама можете купити
страначке новине, касете,
постати члан СРС,
информисати се о раду
странке.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Запослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум учлањења:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС

У Србији, ипак, нешто ново. Штрајкују овог пролећа и плави и бели мантили, што може да значи само једно, да је владајућом левицом незадовољна и радничка класа и поштена интелигенција. Изгледа да ова „народна“ власт више нема на кога да се ослони. Што год да дотакне, осуши се.

Ближи се дан када ће неком из леве номенклатуре власти пасти на памет да забрани штрајкове. Чуди ме да се нису тога раније сетили. Пре догађаја у Нишу, протеста просветних радника, а сада и лекара. Пре него што на улице изађу и запослени у правосудју.

Ако узмемо озбиљно изјаву министарке здравља, Лепосаве Милићевић, да у здравству тренутно има 40 одсто вишка запослених, њеним колегама по струци се под управом њеног стетоскопа не пише баш најбоље. Првог дана штрајка агилна прва дама медицине Србије је израчунала да лекари и друго медицинско особље које штрајкује нема ни потребе више да ради, јер су Срби народ најздравији и податак да бели не раде пуним капацитетом остао је непримећен код здравих а и болесних.

Овом претњом женска је доказала још једном да вук длаку мења, али ћуд никако. Другарица Лепосава се изгледом трудила да не подсећа на свог страначког идеолога. Офарбала је косу у нежно плаво, глумила је добродушну дебељуцу... Али, да помогне колегама, не пада јој ни на крај памети.

Она је и онако потекла из пожарвачког расадника пластичног цвећа и комунистичких кадрова и није ту да брине о стању у болницама, испрањој постелини, недостатку лекова, платама у здравству. Она има да брине о притиску њеног послодавца. Да не скочи сувише, како се то у

народу каже. Код Марковићке је за сада све О.К. и Милићевићка не мора да брине, неће остати без посла, без обзира шта њене колеге лекари мислили о њој и њеној стручности.

Да не би било оних који размишљају о њој, најбоље би било да госпођа Милошевић отпусти све лекаре и медицинско особље. Кад јој се већ може. Она је сама себи довољна. У случају да се и сама министарка разболи, њена партијска сапатница, докторска Славица Ђукић Дејановић може да припомогне, ако баш буде требало.

Лепосава може да буде и министар, управник, директор и да мери притисак целој фамилији, може, ако хоће, да вози и кола Хитле помоћи. Кад може Мишко, може и она. Дивно би било видети министарку како се релаксира између својих министарских обавеза, обилазећи хроничне болеснике по кућама. Министарка ће контролисати саму себе, строго ће поштовати радно време, о хигијени да не говорим.

Најважније је што у том случају штрајкова неће бити.

Док се ово не спроведе у дело, и њени се не сете да није „квака“, у повременим повећањима плате већ у целокупној реформи здравства нек министарка мало обиђе болнице. Али, не протоколарно код директора чланова Социјалистичке партије и Удружене левице, већ нека бане изненада и поприча мало и са лекарима и са пацијентима. Чуће колико коштају поједине хируршке интервенције. Вероватно ће сазнати да приватници кроз порез 70% издвајају за здравствено и пензионо осигурање, а када им, не дај боже, затребају конкретне здравствене услуге оно што су до тада издвајали „пун, пике не важи“. Плаћају опет. Можда ће сазнати и да

многи избегавају болнице јер немају пара, али и поједини лекари избегавају болеснике у појединим болницама и терају их на лечење у своје приватне ординације. Бар, се мени тако нешто, у Новом Саду, већ неколико пута десило, а претпостављам да нисам једина.

Не значи бити министар здравља то што можеш да се „сликаш“, за телевизијски дневник, док пијеш кафу у Институту у Сремској Каменици и отвараш и затвараш стручне конгресе.

Министар здравља мора бити са обе ноге на земљи Србији, а не лебдети по планети Марсу. А наша министарка са својим изјавама делује као да је управо пала са Марса.

Већ кад сам се дотакла теме о здравству односно осигурању, дугујем реч две и о уметницима, оним самосталним. Знам да муку муче са редовним остваривањем права на осигурање. Нема новца, нема зато ни Фонда културе, нема ни Комисија које би решавале захтеве уметника. Они се зато довијају (само они који знају како и код неког важног). Већина њих је, поготово млађи, почетници, потпуно заборавило здравствено и пензионо осигурање.

У најгорем положају су они који живе у Београду и Новом Саду само зато јер их је више него у Чачку или Врању. Министарка културе је културу, са којом је лепше, сместила на „право место“. На плакате, зидове, ограде и бандере. Она ће на Крф, да се у традицији комуниста, кити туђим перјем, а уметници ће бити свачији и ничији проблем. Само њен сигурно не.

Било би дивно и за Наду Поповић Перишић и за самосталне, слободне уметнике да су богати, славни, успешни и да им не треба помоћ. Међутим, није тако, чак ни у многим богатим земљама. Морала би Перишићка да зна, ако то до Мирка Марјановића не допире, да је брига за националну уметност важан део унутрашње политике. Моја комшиница Маја, графичар која дели судбину уметника из приче, ми каже да се у Шведској сваки домаћи писац награђује за сваку нову написану књигу.

Наши писци и сликари то не траже, али траже да Нада Поповић Перишић њима каже како да дођу до простора за рад, до здравственог и пензионог осигурања.

Нису само турбо сликари, певачи и „срећни“ глумци са још срећнијим кучићима, оно што представља културни идентитет Србије.

И уметници старе и оболевају, зар не!?

Маја Гојковић

Мађарски „минимум“ и југословенски максимум

Наставак са стране 3.

Југословенска спољна политика је у коми, нарочито по питању националних мањина. Да није тако, данас више Косово и Метохија не би представљали акутно етничко жариште, јер би Југославија на много једноставнијем терену, а то је латентни свемађарски ултиматум, одавно могла да изналази своје принципе, својствених свим живим националним организацијама.

Ако због „Траинона“, историјски толико увређена, Мађарска компензацију за изгубљене територије изналази у аутономији зашто Југославија не покреће исто питање?! Мађарска је током протеклих десетина година прогутала своје мањине, па тако и Србе. Стоји потпуно хендикепирана, а ипак спремна на историјске диктате. Разлог томе је што Југославију воде социјалисти, који су сада већ стиснути у сендвич, с једне стране од америчке експанзионистичке политике, а с

друге стране од сепаратистичких странака националних мањина. реаговати се може, кад за то Америка даје знак, реаговати се не сме, јер свако је стање боље, него да и најмањи проблем искрене у редовима националних мањина.

Када је реч о одбрани интереса нације, југословенски бедни максимум овога пута је био тај, што је Савезно министарство спољних послова са једномесечним закашњењем, углавном позајмљеним аргументима од Словачке и Румуније, реаговало на декларацију из Будимпеште, у којој се наговештава оштрији курс Републике Мађарске према суседним државама по питању положаја мађарске мањине у тим земљама.

Кашњење у реаговању и није реаговање! А најмање је то одговор на најновији мађарски изазов. Тешко је тој држави, коју представља таква дипломатија!

Елвира Фекете